

діяльності не подавати відповідну звітність та інші документи у період дії воєнного стану або стану війни.

Разом із тим, залишилося відкритим питання, чи є застосування адміністративно-господарських санкцій до суб'єкта господарювання в розумінні Глави 27 Господарського кодексу (далі – ГК) України [2] притягненням суб'єкта господарювання (посадових осіб суб'єкта господарювання) до адміністративної відповідальності, що забороняється за неподачу звітності у період дії воєнного стану або стану війни підпунктом 2 пункту 1 Закону № 2115-ІХ.

Так, в ухвалі від 24.11.2011 р. у справі № К-40582/10 Вищий адміністративний суд України зазначив, що «адміністративна відповідальність юридичних осіб на відміну від адміністративної відповідальності фізичних осіб наразі не врегульована кодифікованим нормативним актом, тоді як відповідні норми містяться у різних законах України, що регулюють відносини у певних сферах господарювання, зокрема, у Законі України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні". При цьому накласти фінансові санкції згідно ст. 11 цього Закону, Комісія може в межах передбачених ст. 250 ГК України строків, тоді як звернутися до суду за їх примусовим стягненням Комісія може згідно строків звернення до суду, визначених процесуальним законодавством».

Тобто, касаційний суд тоді прямо визнав, що відповідальність, яка передбачена у Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», є саме адміністративною відповідальністю.

Література

1. Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни: Закон України від 03 бер. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2115-20#Text>

2. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>

УДК 342.951(043.2)

Герасименко О.В., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор

МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Українська митна система часто зазнає змін і постійно перебуває в

процесі імітації гармонізації з європейськими стандартами митної діяльності, включаючи зміни законодавства, протидію корупції тощо. При цьому актуальним було і є питання відповідності законодавства України щодо адміністративної відповідальності за порушення митного законодавства міжнародним правовим стандартам.

Джерелом таких стандартів можна вважати міжнародні нормативно-правові акти, в яких визначено рекомендовану практику та стандарти діяльності митних служб, процедур і санкцій у випадках порушення митного законодавства.

Якщо розглянути нормативно-правову базу можна зазначити, що є достатньо багато міжнародних конвенцій та угод, які містять положення про відповідальність за порушення митного законодавства.

Наприклад, документи Світової торговельної організації (СОТ), містить вимоги щодо забезпечення ефективного застосування митного законодавства та санкцій у випадку їх порушення. Якщо ж звернутись до судової практики міжнародних судів, можна вважати їх рішення прецедентами щодо відповідальності за порушення митного законодавства.

Також існують рекомендації та стандарти Міжнародної митної організації (WCO), яка розробляє стандарти та рекомендації щодо митної діяльності, включаючи питання відповідальності за порушення вимог митного законодавства. У стандартах та рекомендаціях WCO прописані загальні вказівки щодо відповідальності за порушення митного законодавства та встановлення санкцій та процедур врегулювання питань митних спорів [1].

Міжнародні Конвенції та Угоди можуть мати прямий вплив на національне законодавство. Якщо їх положення ратифіковані країнами, то вони зобов'язані привести своє законодавство у відповідність з міжнародними стандартами, встановленими в таких конвенціях і угодах [2].

Такі джерела міжнародного права як «Міжнародна конвенція про спрощення та гармонізацію митних процедур» та «Угода про спрощення процедур торгівлі», містять норми, що безпосередньо стосуються питань врегулювання питань відповідальності за митні правопорушення в національних законодавствах договірних країн. Україна приєдналася до зазначених міжнародних документів Всесвітньої митної організації, норми яких є чинними для України.

У Спеціальному додатку Н додатку III до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про Спрощення та гармонізацію Митний процедур (Спеціальні Додатки), Глава 1. Митні правопорушення: Адміністративне врегулювання митних правопорушень.

В країнах ЄС основним міжнародним нормативно-правовим актом в митній галузі є Митний кодекс ЄС [3]. До 2023 р. державам-членам не

пропонували загального стандарту відповідальності за порушення митного законодавства ЄС. Країни ЄС регулювали відповідальність за митні правопорушення виключно нормами національного митного законодавства. У 2023 році була розроблена і запропонована пропозиція до Регламенту Європейського Парламенту та Ради ЄС № 952/2013 [4]. Вперше у розділі XIV Митного кодексу ЄС реформа запроваджує мінімальний загальний перелік дій чи бездіяльності, які становлять союзні митні правопорушення, і мінімальний загальний перелік некримінальних санкцій, а також загальні принципи відповідальності, не змінюючи процесуального правового порядку держав-членів і дозволяючи їм передбачити додаткові митні порушення та національні санкції.

Положення ратифікованих Верховною Радою України джерел міжнародного права, що стосуються адміністративного врегулювання митних правопорушень ще потрібно імплементувати в повному обсязі в національне законодавство України.

Новації законодавства ЄС в сфері правового регулювання адміністративної відповідальності за митні правопорушення потребують від українського законодавця діяльності із приведення Митного кодексу України до мінімальних стандартів ЄС.

Література

1. Рекомендації та стандарти Міжнародної митної організації (WCO). URL: <http://umsf.dp.ua/component/content/article/31-vazhlyva-informatsiia-dlia-abituriienta/1803-standarty-vsesvitnoyi-mytnoyi-orhanizatsiyi-ta-mizhnarodnoyi-merezhi-mytnykh-universytetiv-v-osvitnomu-protsesi-spetsialnosti-mizhnarodne-pravo?Itemid=101>.

2. Булана О., Дяченко С. Санкції за порушення митних правил в державах-членах ЄС: порівняльний аналіз. URL: <https://ucep.org.ua/wp-content/uploads/2021/12/sankcziyi-za-porushennya-mytnyh-pravyl-v-derzhavah-chlenah-yes-1.pdf> \.

3. Митний кодекс ЄС. URL: <https://www.kmu.gov.ua/bills/proekt-zakonu-pro-vnesennya-zmin-do-mitnogo-kodeksu-ukraini-shchodo-implementatsii-deyakikh-polozhen-mitnogo-kodeksu-evropeyskogo-soyuzu>.

4. Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing the Union Customs Code and the European Union Customs Authority, and repealing Regulation (EU) No 952/2013. EUROPEAN COMMISSION Brussels, 17.5.2023 COM(2023) 258 final 2023/0156(COD). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023PC0258>.